

Paul Celan: HINAUSGEKRÖNT / ZDEKORONOWANY (tł. Ela Binswanger)

16 maja 1943 - Oddziały niemieckie zburzyły warszawską Wielką Synagogę. Z tym wydarzeniem wiąże się upadek Powstania w Getcie Warszawskim.

Ten wiersz z tomu "Niemandrose" ("Róża niczyja"), 1963, Paula Celana wydaje mi się być stosowny na tę rocznicę:

ZDEKORONOWANY,
zwypluwany w noc.

W które
gwiazdy! Nic tylko
do szarości sklepane srebro serdecznego młota. I
włosy z głowy Berenike, tu także - plotłem,
zaplatałam
plotę, zaplatam.
Plotę.

Niebiańska przepaści, do ciebie
znoszę złoto. Wraz z nim,
zmarnowanym na kurwy i ladacznice,
przychodzę i przychodzę. Do ciebie,
Ukochana.

Wraz z klątwą i modlitwą. Wraz z każdą
z tych wszystkich nade mną roz-
świszczanych pał: także one w jedną
stopione, także one
fallicznie zespolone dla ciebie,
snop-i-słowo.

Nazwany, przesiąknięty
każdym wygnaniem.
Z nazwiskiem i nasieniem,
z imionami, nurzany
we wszystkich
kielichach, wypełnionych twoją
królewską krwią, Człowieku, - we wszystkich
kielichach Wielkiej

Róży Getta, z której
patrzysz na nas, nieśmiertelnych od tak wielu
na porannych drogach zmarłych śmierci.

(I śpiewaliśmy Warszawiankę.
Na zamulonych grzęzawiskiem ustach, Petrarka.
W zarośniętych tundrowym gąszczem uszach, Petrarka.)

I weszła w górę Ziemia, ta nasza,
Ta.
I nie wysyłamy
nikogo z Naszych w dół
do ciebie,
Babel.

(tł. Ela Binswanger)

*

HINAUSGEKRÖNT,
hinausgespien in die Nacht.

Bei welchen
Sternen! Lauter
graugeschlagenes Herzhammersilber. Und
Berenikes Haupthaar, auch hier, - ich flocht,
ich zerflocht,
ich flechte, zerflechte.
Ich flechte.

Blauschlucht, in dich
treib ich das Gold. Auch mit ihm, dem
bei Huren und Dirnen vertanen,
komm ich und komm ich. Zu dir,
Geliebte.

Auch mit Fluch und Gebet. Auch mit jeder
der über mich hin-
schwirrenden Keulen: auch sie in eins
geschmolzen, auch sie
phallisch gebündelt zu dir,

Garbe-und-Wort.

Mit Namen. getränkt
von jedem Exil.
Mit Namen und Samen,
mit Namen, getaucht
in alle
Kelche, die vollstehn mit deinem
Königsblut, Mensch, - in alle
Kelche der großen
Ghetto-Rose, aus der
du uns ansiehst, unsterblich von soviel
auf Morgenwegen gestorbenen Toden.

(Und wir sangen die Warschowjanka.
Mit verschilften Lippen, Petrarca.
In Tundra-Ohren, Petrarca.)

Und es stieg eine Erde herauf, die unsre,
diese.
Und wir schicken
keinen der Unseren hinunter
zu dir,
Babel.

*

Babel, miasto, które zostaje tak nazwane (Babel, hebr. בבל co znaczy "pomieszanie, zmieszanie"), nazwą, która według etymologii biblijnej pochodzić ma od czasownika balal (hebr. בלל - "mieszać, pomieszać").

Babel to w j. niemieckim także synonim słowa Sündenbabel - Jaskinia Grzechu